

Den næste sag på dagsordenen var:

18) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 127:

Forslag til folketingsbeslutning om bedre omsorg i hjemmeplejen med fokus på udvikling, helbred og forebyggelse.

Af Sandy Brinck (S) m.fl.

(Fremsat 17/2 2004).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Socialministeren (Henriette Kjær):

Lige siden januar måned har jeg været spændt på at se, hvad det var for et udspil, Socialdemokraterne ville præsentere os for på ældreområdet. Og jeg er faktisk lidt skuffet over at se forslaget nu, hvor det så endelig er kommet, for der er godt nok rigtig mange ord i forslaget, og der er også nogle gode tanker og gode ideer. Faktisk så mange, at det nogle gange kan være svært at finde hoved og hale på forslaget.

Til gengæld synes jeg ikke, der er særlig meget nytænkning i B 127, og det er måske også grunden til, at der ikke er særlig mange konkrete bud på, hvordan de her fine ord skal føres ud i livet.

De ting, forslagsstillerne ønsker at fremme i ældreplejen, har stået højt på dagsordenen i årevis og har været i fokus i de ældrepolitiske forbedringer, regeringen har gennemført for de ældre. Rigtig mange af de ting, forslagsstillerne ønsker at fremme, er allerede skrevet ind i serviceloven. Der er også udarbejdet forskellige redskaber, som kommunerne kan bruge netop for at sikre den individuelle og helhedsorienterede indsats, som forslagsstillerne ønsker.

Lovgivningen er nemlig allerede bygget op om hensynet til det enkelte menneskes behov for hjælp, støtte og omsorg. Bl.a. fremgår det direkte af serviceloven, at hjælpen skal ydes ud fra en helhedsvurdering, og at sociale behov som f.eks. kontakt til omverdenen skal indgå i vurderingen af behovet for hjælp.

Det fremgår også allerede af loven, at hjælpen skal være med til at vedligeholde fysiske og psykiske færdigheder. Og reglerne om fleksibel hjemmehjælp er jo netop udformet for at give de ældre indflydelse på, hvordan hjælpen kan gives. Så det er svært at se, hvor det lige er, forslagsstillerne vil have lavet om på lovgivningen.

Vi kan selvfølgelig godt lave en lov, der fastsætter et landsdækkende serviceniveau for ældreplejen eller centrale regler for, hvordan hjælpen skal organiseres. Men det tror jeg ikke vi vil få særlig meget godt ud af, for hvis vi på den måde reelt fjerner kommunernes selvbestemmelse på området, så tror jeg kun, at det vil føre til flere frustrationer og større utryghed i hjemmeplejen. Jeg er nemlig meget skeptisk over for forslagsstillerens optimistiske tro på, at vi kan bruge lovgivning og regler til at løse alle verdens problemer.

Selv om tanken selvfølgelig er tillokkende, så tror jeg ikke spor på, at man kan bruge lovgivning til at ændre kulturen i hjemmeplejen eller til at give arbejdet i ældreplejen en højere status. Og uanset hvor dejligt det lyder, så er det altså tomme løfter, hvis vi bilder de ældre ind, at vi kan lovgive mod ensomhed eller sygdom eller ulykker.

Vi skal selvfølgelig holde fast i de værdier og hensigtserklæringer, der allerede ligger i loven, men den konkrete indsats bliver altså ikke skabt i en støvet lovtekst. Det er ude i den kommunale virkelighed, der kan flyttes noget; i kommunalpolitikernes udmeldinger om holdninger og værdier, i den kultur, der præger den daglige ledelse i hjemmeplejen og i mødet mellem den enkelte ældre og hans eller hendes hjælper. Her har kommunen rige muligheder for at indtænke værdier i hjælpen og for at tilbyde en bred vifte af ydelser, der også kan tjene sociale og omsorgsmæssige hensyn.

Kl. 18.30

Vi skal fortsat bakke op om de gode hensigter i lovgivningen, og vi skal også fortsat skubbe på, for at kommunerne bruger de forskellige redskaber, der kan fremme helhedssynet i plejen. Men der er altså ingen grund til at lave om på reglerne. Rammerne er allerede gode nok, som de er.

I beslutningsforslaget er man meget optaget af, at hjemmeplejen skal tænkes ind i en helhedsindsats, og selvfølgelig skal indsatsen koordineres, og selvfølgelig skal de kommunale myndigheder være opmærksomme på de ældre samlede behov for hjælp. Det fremgår som sagt også direkte af den nuværende lov. Men der er ingen grund til at tro, at den helhedsorienterede indsats bliver bedre, fordi opgaverne skal løses under én hat. Det virker nærmest, som om Socialdemokraterne faktisk tror på, at ældreplejen fungerer bedst, hvis systemet på formynderisk vis tilrettelægger alting på forhånd.